

Grafit a vakvezető kutya blogja 48.rész

#grafitblog

Kedves Olvasóim!

A forgatás izgalmasabb részeit már elmondtam, de azért akad még mesélni valóm.

A mamámnak volt olyan feladata, hogy egy színésszel kellett egy mezőn sétálgatnia.

Ez már szóra sem érdemes, mert annyira könnyű volt, nem volt benne sok kihívás. Egy érdekesebb feladat volt még, de azt sem volt nagy kunszt megoldani neki. Egyszer egy nyitott ablakon kellett kiugrania, de mivel túl magas volt, így építettek neki egy dobogót. A forgatás közepe táján egy kényszerszünetet kellett beiktatnunk. Szegény Tüske mamámat baleset érte. Nagyon szerettek vele játszani, s mindig, amikor volt rá idő dobálgattak neki ezt-azt, ami éppen kéznél volt.

Ebben az esetben egy hosszú vékony fadarabot dobtak el.

Ez a fadarab beleállt a földbe, mint egy nyílvevessző. Nagy örömmel utána vetette magát, s annyira lelkes volt, hogy ráfogott a kilógó részre, ami belefűrődött a torkába. Szegény mamám úgy nézett ki, mint akit lenyilaztak.

Nagyon megijedt mindenki. Az oktatóm gyorsan odarohant, s kiszedte a botot a torkából.

Egy darabig úgy tűnt, hogy nagyobb baj nincs, mert ivott is, az ijedtség is alábbhagyott nála.

Eltelt egy-két óra, s az én anyukám nagyon bágyadt lett, kedvetlen, érezhető volt, hogy egyre rosszabbul érzi magát.

Látszott, hogy itt bizony valamit tenni kell, orvoshoz kell vinni őt. Gyorsan kaptuk magunkat, s már száguldottunk is az ügyeletre. Úgy beszélte meg a kiképző a filmesekkel, hogy visszajelez, hogy mi van az én mamámmal.

Nagyon gyorsan Pesten, az ügyeleten kötöttünk ki, s ott megállapították, hogy ez a fránya bot a mandulájába fűrődött bele, s a seb ugyan nem nagy, de sajnos elkezdett fertőződni.

Kapott megfelelő mértékű antibiotikumot injekció-és gyógyszer formájában egyaránt.

Ezek után hazafele vettük az utunkat, hogy ápolhassuk Tüske anyukámat. Megnyugtattak bennünket, hogy hamar rendbe fog jönni, mert idejében el lett kapva a dolog, s csak a fertőzést kell visszaszorítani.

Így is történt, pár nap múlva vissza tudtunk menni a forgatás helyszínére.

Ebből látszik az, hogy milyen dolgok történhetnek, amikre nem is számít az ember, ezért ebből levonható tanulságként, hogy mindig jobb, ha van játéka a kutyának, hogy ne történhessenek ehhez hasonló esetek.

Képzeljétek, hogy ugyanakkor, amikor vissza akartunk menni elromlott az autó, de azt mondták, hogy a Tüske annyira fontos szereplője a filmnek, hogy küldenek érte egy taxit csak, hogy ott legyen.

Na, akkor most jelentkezzen az a kutya, aki annyira fontos volt, hogy taxit küldjenek érte, s azzal fuvarozzák! :-)

Ezzel véget is ért a forgatás, eltelt az egy hónap.

A balesetet leszámítva gyönyörű emlékeim maradtak meg erről a pár hétről, s jó újra felidézni ezeket, ezért is osztottam meg veletek ezt a feledhetetlen élményt.

A gazdámmal is nagyon meg voltak elégedve, s az akkori filmszemlére meghívót kapott, vendéget is vihetett magával.

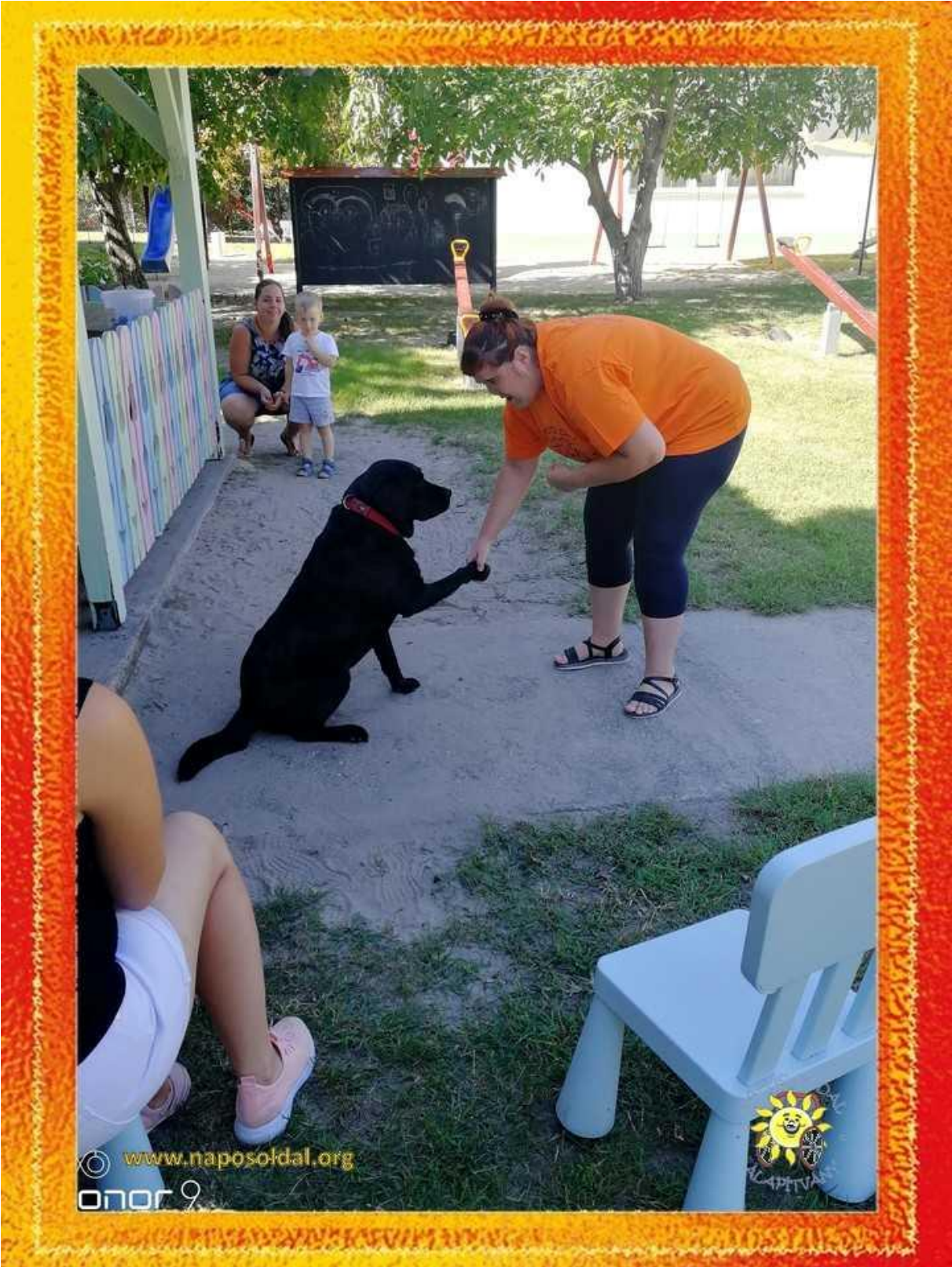
Végig nézhette a filmet elejétől végéig, s gyönyörködhetett benne, hogy milyen tehetséges színész az én Tüske mamám. Ezen méltó szavakkal zárnám le ezt az egész 4 részből álló történetet.

No de ne aggódjatok, van a tarsolyomban még más izgalmas mesélni való is.

Jövő szerdán jelentkezem.

Tisztelettel:

Majaligeti Grafit

© www.naposoldal.org
onor

